γιὰ τοὺς δυό, ἀλλ' ἀποσταζει πιά. Γιὰ μιὰ ὕστερη φορὰ ἕνα χέρι φαίνεται πάνω ἀπὸ τὰ κύματα καὶ ὕστερα τίποτε.

Τώρα κάτω στὸν πάτο τῆς θάλασσας ἀγκαλιασμένοι καὶ οἱ δυό, θὰ συνεχίζουν τὸ ὡραῖο ὄνειρο ποῦ εἶχαν ἀρχίσει κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα. Καὶ τώρα θὰ εἶναι ἀληθινὰ ἀτέλειωτο.

ΝΙΚΙΑΣ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

(Ἀναφερόμενα εἰς γαμήλια ἔθιμα).

Πρὸς διευκρίνισιν ἐπιστημονικῶν τινων ζητημάτων μοι εἶνε ἀναγκαία ἡ γνῶσις λεπτομερειῶν τινων τῶν κατὰ γάμους ἐθιζομένων καὶ ὁ προσδιορισμὸς τῶν παρατηρουμένων κατὰ τόπους διαφορῶν αὐτῶν. Ὅθεν παρακαλῶ τοὺς βουλομένους νὰ μὲ συνδράμωσιν εἰς τὴν μελέτην μου νὰ μοὶ ἀνακοινώσωσι τὰς ἀποκρίσεις αὐτῶν εἰς τὰ κάτωθι ἐρωτήματα, εἴτε εἰς πάντα εἴτε εἴς τινα αὐτῶν, σημειοῦντες παρὰ τὸ προτασσόμενον εἰς ἕκαστον ἐρώτημα στοιχεῖον τοῦ ἀλφαβήτου τὸν τόπον ὅπου ἐπιχωριάζει τὸ ἀνακοινούμενον ἔθιμον καὶ ρητῶς δηλοῦντες ἂν τὸ ἔθιμον εἶνε ἑλληνικὸν, ἢ ἂν εἶνε ἴδιον τῶν ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ τυχὸν οἰκούντων ἀλλοεθνῶν, καὶ ὑπογράφοντες εὐκρινῶς τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῶν.

Α'. Οἱ δακτύλιοι τοῦ ἀρραβῶνος εἶνε χρυσοῖ ἀμφότεροι, ἢ ἐξ ἄλλου μετάλλου, ἢ ἐκ διαφόρου μετάλλου ἑκάτερος;

Β'. Μετὰ τοῦ δακτυλίου δίδονται κατὰ τὸν ἀρραβῶνα ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εἰς τὴν μνηστὴν ἢ τοὺς γονεῖς αὐτῆς καὶ χρυσᾶ νομίσματα ἢ δῶρα;

Γ'. Πῶς λέγεται κοινῶς ὁ δακτύλιος τοῦ ἀρραβῶνος; (δαχτυλίδι, ἀρραβῶνα, βέρα, σημάδι;)

Δ'. Τὰ στέφανα τοῦ γάμου ἐκ τίνος ὕλης κατασκευάζονται; (ἐκ τεχνητῶν ἀνθέων πορτοκαλέας, ἢ ἐκ λεπτοτάτων μεταλλίνων συρματίων ἢ ἐξ ἀφύλλων κλάδων ἐλαίας, ἢ ἐκ κλήματος, ἢ ἐξ ἀργύρου (ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐκκλησίαν) ἢ ἐξ ἄλλου τινὸς ὕλης;)

Ε'. Πλέκονται κατ' ἴδιόν τινα τρόπον καὶ ὑπὸ τίνων καὶ ποῦ; Γίνεται ἡ στεφανιπλοκία μετὰ πομπῆς, ψάλλονται κατ' αὐτὴν ἐκκλησιαστικὰ μέλη ἢ ᾄσματα λαϊκά;

Ζ'. Ἔχουσι τὰ στέφανα ταινίας, θυσάνους κτλ;

Η'. Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ στεφανώματος μετὰ τοῦ κοινοῦ ποτηρίου τοῦ οἴνου παρατίθεται εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἄρτος; Καὶ ἐμβάλλονται εἰς τὸ ποτήριον τεμάχια ἄρτου;

Θ'. Πίνει ἐκ τοῦ ποτηρίου καὶ ὁ παράνυμφος; Καὶ τί γίνεται τὸ ποτήριον ἔπειτα; Συνηθίζεταί που νὰ θραύωσιν αὐτό;

Ι'. Μετὰ τὴν τελετὴν τοῦ στεφανώματος, ἀμέσως ἢ τὴν ἑπομένην ἡμέραν, συνηθίζεται νὰ ἐσθίωσι κοινόν τι ἔδεσμα οἱ νεόνυμφοι; (ἄρτον, περιστέρια, ἀλέκτορα κττ;)

Κ'. Κατὰ τὴν περιαγωγὴν τῶν νυμφίων περὶ τὴν τράπεζαν, ὅτε ψάλλεται τὸ «Ἡσαΐα Χόρευε», συνηθίζεται νὰ κρατῶσιν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν πέπλον ἢ μανδήλιον; Ἡ καλύπτει αὐτοὺς διὰ μανδηλίου εἰσερχομένους εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβοῦ ἡ μήτηρ τούτου ἢ ἄλλος τις συγγενής; Ἡ συνηθίζεται τοιαύτη κάλυψις τῶν νυμφίων εἰς ἄλλην τινὰ στιγμὴν τῆς γαμηλίου τελετῆς;

Ἐν Ἀθήναις

Γ. Ν ΠΟΛΙΤΗΣ

Καθηγητὴς τῆς μυθολογίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ . ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

Ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀριθ. 82.

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

Ἀπὸ Πέμτη σὲ Πέμτη

Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν ὁ Ν. Καλογερόπουλος

Σκοτωμοί. Ἐπαρχίες 4.

Λαβωμοί. Ἀθήνα 2, Πειραιάς 4, Ἐπαρχίες 5.

Κλεψιές. Ἀθήνα 4, Πειραιάς 2.

Ἀπαγωγές. Ἀθήνα 2, Ἐπαρχίες 2.

Ο ΦΟΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔντοκοι καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὡρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις-εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chégue) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιταγὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τῆς Τραπέζης, ἐν Κερκύρᾳ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	ταῖς	0)0	κατ'	ἔτος διὰ καταθ.	6	μηνῶν
2		»	0)0	»	» »	1	ἔτους
3	1)2	»	0)0	»	» »	2	ἐτῶν
2		»	0)0	»	» »	4	ἐτῶν
4		»	0)0	»	»	5	ἐτῶν

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαὶ ἢ ἀνώνυμοι.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Κάπιος σοφὸς κύριος ἔγραψε σὲ κάπιο σοφώτατο περιοδικὸ πὼς ὁ Ψυχάρης «εἶναι ἀστυφύλακας τῆς γλώσσας», καὶ δὲν ἔχει ἄδικο. Ὅσο ὑπάρχουνε λωποδύτες τῆς γλώσσας θὰ μᾶς χρειάζουνται πάντα καὶ οἱ ἀστυφύλακες.

— Οἱ «Ἀθῆναι» τῆς περασμένης Τετράδης ξανατυπώσανε ἀπὸ τὸ φύλλο μας 185 τὸ ἐπίγραμμα τοῦ Περιπλοκάδη γιὰ τὸν κ. Μυστικοζώη «Δυὸ πόλους ἀνακάλυψες κτλ.» χωρὶς, φυσικά, νὰ ἀναφέρουν πὼς τὸ ἐπίγραμμα δημοσιεύτηκε στὸ «Νουμᾶ», ἀπὸ σεβασμὸ στὸ φύλλο μας, ποὺ τὸ κατάλαβαν πιὰ πὼς δὲν πρέπει νὰν τὰναφέρνουν,

— Τὸ φίλο μας κ. Περικλῆ Γιαννόπουλο, ποὺ γυρίζει μὲ τὸ χαρτοφυλάκιο στὴ ματκάλη καὶ γράφει ὅπου κι ἂ βρεθεῖ, κάπιος φίλος του τὸν ὀνόμασε «ὑπαίθριο λόγιο», κατὰ τὸ ὑπαίθριος ρήτορας, καὶ τὸ παρατσούκλι αὐτὸ δὲ μᾶς φαίνεται ἄσκημο. Δὲν ξέρουμε ἂν τὸ βρίσκει σωστὸ κι ὁ Γιαννόπουλος.

— Ἡ μόνη Ρουμούνικη φημερίδα ποὺ πῆρε τὸ μέρος μας καὶ τἄψαλε γερὰ τῆς Ρουμούνικης Κυβέρνησης, εἶναι ἡ «Ἐπόκα», τὸ ἐπίσημο ὄργανο τῶ Γιουνιμηστάδωνε, δηλ. τῶ Ρουμούνω Μαλλιαρῶν. Περίεργο αὐτό, μόνο οἱ Μαλλιαροὶ νὰ βλέπουν παντοῦ τὸ σωστό.

Ο ΙΔΙΟΣ

Η ΧΕΛΙΔΟΝΑ

(Στενήμαχος τῆς Θράκης)

(Ἀπὸ τὶς «Παραδόσεις» τοῦ καθ. κ. Ν. Γ. Πολίτη).

Ἕνα παλληκάρι ἀγαποῦσε μιὰ νέα, ποῦ δὲν ἔδινε καμμιὰ προσοχὴ 'ς αὐτόν. Γιὰ νὰ τὴν πάρῃ λοιπόν, τί κάνει; Ἄλλαξε τὰ ροῦχα του καὶ πουλοῦσε 'ς τοὺς δρόμους μῆλα. Ἦλθε κι' ἀποκάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς ἀγαπητικιᾶς του καὶ φώναζε· «Μῆλα, μῆλα καλὰ!» Ἐκείνη δὲν τὸν γνώρισε καὶ τὸν ρωτᾷ· «Πόσο τὰ δίνεις τὰ μῆλα;—Ὅλα, κυρά μου, τὰ δίνω γιὰ ἕνα σοινίκι κεχρί, λέει αὐτός.—Καλά, ἔλα νὰ τ' ἀγοράσωμε μεῖς», τοῦ λέει ἡ νέα. Μπῆκε αὐτός, πῆρε τὸ σοινίκι, ἔδωσε τὰ μῆλα. Ἀλλὰ κεῖ ποῦ ἔκανε ν' ἀδειάσῃ τὸ κεχρί, τὸ ἔχυσε ἐπιταυτοῦ καταγῆς, κ' ἐκάθησε ὕστερα νὰ τὸ μαζέψῃ 'ς τὸ σάκκο του σπειρὶ σπειρί. Ἡ νέα εἶδε αὐτὴν τὴν ἀνοησία τοῦ νέου κ' ἐγέλασε, καὶ τοῦ εἶπε πὼς δὲν γίνεται αὐτὸ νὰ μαζέψῃ ἔτσι ὅλο τὸ κεχρί, καὶ νὰ τοῦ δώσουν ἄλλο σοινίκι. Ἐκεῖνος ὅμως δὲν ἐδέχτηκε, καὶ εἶπε πὼς δὲν μπορεῖ νὰ κάμῃ ἀλλιῶς, ἔτσι θὰ τὸ μαζέψῃ. Κ' ἐμάζωνε ὅσο ποῦ ἐνύχτωσε. Τότε παρακάλεσε νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ μείνῃ τὴν νύχτα 'ς τὸ σπίτι γιὰ νὰ τελειώσῃ τὴ δουλειά του. Ἐκεῖνοι δὲν ὑποπτεύθηκαν τίποτα καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἐδυσκολεύθηκαν νὰ τὸν ἀφήσουν, τὸν ἐλεεινολογοῦσαν μόνο γιὰ τὴν ἐπιμονή του τὴν ἀνόητη.

Ὅταν πῆγαν ὅλοι νὰ πλαγιάσουν, ὁ νέος παρατήρησε καλὰ ποῦ θὰ κοιμηθῇ ἡ ἀγαπητικιά του, καὶ τὰ μεσάνυχτα μπῆκε 'ς τὴ κάμερήν της, τὴν ἄρπαξε καὶ ἔφυγε, χωρὶς νὰ τὸν καταλάβῃ κανείς, οὐτὲ ἴδια ἡ νέα, γιατὶ ἐκοιμώτανε βαθιά. Σὰν ἐξημέρωσε, τότε μόνο καταλάβε πὼς δὲν ἦταν 'ς τὸ πατρικό της σπίτι, ἀλλὰ σὲ ξένο, κοντὰ 'ς τὸ νέο ποῦ τὴν ἀγαποῦσε, χωρὶς αὐτὴ νὰ τὸν ἀγαπᾷ. Ἀμέσως ἐνόησε τὴν παγίδα ποῦ τῆς ἔστησε. καὶ ἀποφάσισε νὰ μὴν τὸν ἀφήσῃ νὰ περάσῃ ὁ σκοπός του. Ἀποφάσισε νὰ μὴ βγάλῃ μιλιά. Ἔκανε ἐκεῖνος χίλια δυὸ γιὰ νὰ βγάλῃ ἕνα λόγο ἀπὸ τὸ στόμα της, ἀλλὰ ἐστάθη ἀδύνατο· ἐκείνη ἔμεινε σὰ βουβή.

Ἔτσι ἐπέρασε πολὺς καιρὸς καὶ ἀφοῦ εἶδε ὁ νέος πὼς κακοῦ ἐβασανίζετο, ἀποφάσισε νὰ παντρευτεῖ ἄλλη, ποῦ νὰ μιλῇ τοὐλάχιστο. Ἐκεῖ ποῦ ἐγίνετο τὸ στεφάνωμα, ὅταν ἐμπρὸς καὶ ἡ νέα, κα ἀπὸ τὴν λύπη της τὴν πολλή, ξεσυνοησμένη, δὲν καταλαβε πὼς ἡ λαμπάδα ποῦ κρατοῦσε 'ς τὰ χέρια ἐκάη τόσο, ποῦ παρ' ὀλίγο νὰ κάψῃ καὶ τὰ δάχτυλά της. Ἡ νύφη σὰν εἶδε αὐτὸ δὲν ἐκρατήθη, καὶ ἀνάσυρε τὸ νυφιασριά της καὶ τῆς ἐρώναζε·

Αἴ καημένη ἂν εἶσαι β' βὴ καὶ βώκου
δὲν εἶσαι καὶ τυφλὴ τυφλώκου.

Ἡ νέα ποῦ ἕως τότε ἐκαμώνετο, ἐπειράχθη πολὺ καὶ γυρίζει καὶ λέει τῆς νύφης· «Τρία χρόνια ὑπόφερα ἐγώ, χωρὶς νὰ βγάλω μιλιά, καὶ σὺ μιὰ στιγμὴ δὲν μπόρεσες νὰ ὑποφέρῃς χωρὶς νὰ μιλήσῃς;» Ν' ἀκούσῃ ὁ νέος τὴν ἀγαπημένη του νὰ μιλῇ, ἐχύθη ἀπάνου της νὰ τὴν πιάσῃ· τὴν ἄρπαξε ἀπὸ τοῖς πλεξίδαις. ἀλλ' ἐκείνη γέννηκε χελιδόνι καὶ οἱ πλεξίδαις ἔμειναν 'ς τὰ χέρια τοῦ ἀγαπητικοῦ της. Μόνον δυὸ τῆς ἀπόμειναν, καὶ αὐταῖς εἶναι ἡ ψαλιδωτὴ ὀρὰ τοῦ χελιδονιοῦ.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Her. Krum. Τὸ γράμμα σας τὸ στείλαμε στὴν ἴδια. Ὅτα βγεῖ σὲ βιβλίο θὰ σᾶς τὸ στείλουμε— κ. Ν. Ξαν. Ἔχεις ἄδικο. Ὁ Διαγόρας στὰ «Παναθήναια» γράφει τὴν καθαρεύουσα μὰ ὑποστηρίζει τὴ δημοτική. Δίκιο ἔχεις μόνο στὸ ἄλλο ποὺ μᾶς γράφεις, πὼς δηλ. «ἀφοῦ μερικοὶ ὑποστηρίζουν τὴ δημοτικὴ μὲ τὴν καθαρεύουσα, ἀξίζει νἀρχινήσουν τώρα κ' οἱ καθαρευουσάνοι νὰ ὑποστηρίζουν τὴν καθαρεύουσα μὲ τὴ δημοτικὴ». Ἕνα τέτιο ἄρθρο ποὺ μᾶς τάζεις θὰν τὸ δημοσιέψουμε μ' εὐχαρίστηση. — Γ. Γ. Κασ. Ἀλεξάντρεια, Σοῦ στέλνουμε «Τῆς Ζωῆς». Ἀπὸ τὰ δυὸ, θὰ δημοσιεψουμε τὸ «Σ' ἑνὸ λουλοῦδι» ποὺ τὸ βρίσκουμε πιὸ πετυχημένο. —κ. Σπ. Κοντ. Κάϊρο. Στείλαμε τὰ βιβλία. Πληροφόρησέμας, παρακαλοῦμε, τὴν παραλαβή τους.